

År 2017, tirsdag den 28. marts, kl. 10.30 afholdtes ordinær generalforsamling i A.P. Møller - Mærsk A/S i Bella Center, Center Boulevard 5, 2300 København S.

Formanden indledte med at udtale:

”Klokken er 10.30, og jeg vil gerne byde rigtig hjertelig velkommen til alle aktionæerne her i dag til generalforsamling i A.P. Møller - Mærsk A/S. Jeg mener vitterligt, at det er en stor glæde for os, at så mange af jer finder vej herud. Den støtte, vi oplever ved, at I kommer, den betyder noget for os, så det skal I have hjerteligt tak for. Vi har - som sædvanlig, vil jeg sige - valgt advokat Søren Meisling som dirigent til at føre os gennem generalforsamlingen, og derfor vil jeg nu overlade ordet til Meisling, der vil tage os gennem dagsordenen. Velkommen!”

Dirigenten takkede Bestyrelsen for valget som dirigent og gennemgik derefter den procedure, der skulle følges for de aktionærer, der måtte ønske at få ordet under generalforsamlingen fra den dertil indrettede talerstol i salen.

Hvad angik generalforsamlingens beslutningsdygtighed, fremhævede dirigenten, at han havde gennemgået lovgivningens og vedtægternes krav til indkaldelsens form, indhold og øvrige forhold, og sammenholdt det med de foranstaltninger, Selskabet havde taget med henblik på indkaldelse og afholdelse af generalforsamlingen og fundet, at alle krav var opfyldt. Dirigenten konstaterede herefter med generalforsamlingens tilslutning, at generalforsamlingen kunne afholdes lovligt og med beslutningsdygtighed.

Dirigenten gjorde herefter opmærksom på, at billedoptagelse under generalforsamlingen ikke var tilladt, og at lydoptagelse kun måtte foretages i det omfang, det var til journalistisk arbejdsbrug. Dirigent gjorde endvidere opmærksom på, at Formandens beretning ville blive streamet via nettet og være tilgængelig på Selskabets hjemmeside.

Dirigenten indstillede til de fremmødte, at mobiltelefoner gjordes lydløse således, at forsamlingen ikke blev forstyrret undervejs.

Endelig oplyste dirigenten generalforsamlingen om de praktiske forhold vedrørende registrering og afregistrering af aktionæerne under generalforsamlingen, hvilket begrundedes i, at man på en aktionærs begæring skulle kunne lave en fuldstændig redegørelse, jf. Selskabslovens § 101, stk. 5, som dirigenten gennemgik tillige med § 101, stk. 6. Dirigenten konstaterede, efter at have forespurgt generalforsamlingen, at ingen på tidspunktet ønskede fuldstændig redegørelse, men bemærkede samtidig, at aktionæerne på ethvert tidspunkt i løbet af generalforsamlingen var berettigede til at ændre dette standpunkt.

Dirigenten gennemgik herefter dagsordenen for generalforsamlingen, der i henhold til vedtægterne var følgende:

- a) *Der afgives beretning om selskabets virksomhed i det forløbne driftsår.*
- b) *Den reviderede årsrapport fremlægges til godkendelse.*
- c) *Der træffes beslutning om decharge.*
- d) *Der træffes beslutning om anvendelse af overskud, herunder udbyttets størrelse, eller dækning af underskud i henhold til den godkendte årsrapport.*
- e) *Fornødent valg af medlemmer til Bestyrelsen.*

Fra bestyrelsen afgår Michael Pram Rasmussen, Niels Jacobsen, Arne Karlsson, Dorothee Blessing og Niels Bjørn Christiansen. Michael Pram Rasmussen genopstiller ikke.

Bestyrelsen foreslår genvalg af Niels Jacobsen, Arne Karlsson, Dorothee Blessing og Niels Bjørn Christiansen.

f) Valg af revision.

I henhold til vedtægterne afgik PricewaterhouseCoopers Statsautoriseret Revisionspartnerselskab.

Bestyrelsen foreslog genvalg af PricewaterhouseCoopers Statsautoriseret Revisionspartnerselskab i overensstemmelse med revisionsudvalgets indstilling. Revisionsudvalget er ikke blevet påvirket af tredjeparter og har ikke været underlagt nogen aftale med en tredjepart, som begrænser generalforsamlingens valg til visse revisorer eller revisionsfirmaer.

g) Behandling af eventuelle forslag fra bestyrelse eller aktionærer.

- 1) Bestyrelsen foreslår, at selskabets bestyrelse bemyndiges til i tiden indtil næste ordinære generalforsamling at træffe beslutning om udlodning af ekstraordinært udbytte til selskabets aktionærer.*
- 2) Bestyrelsen foreslår godkendelse af en ændring af selskabets overordnede retningslinjer for incitamentsaflønnning af bestyrelsen og direktionen i A.P. Møller - Mærsk A/S som godkendt på den ordinære generalforsamling den 31. marts 2014 samt at vedtægternes § 4.2 ændres i overensstemmelse hermed.*
- 3) Bestyrelsen foreslår godkendelse af en ændring af vederlagspolitik for bestyrelsen og direktionen i A.P. Møller - Mærsk A/S.*

Dirigenten foreslog, at dagsordenens første fire punkter i overensstemmelse med selskabets tradition behandlede samlet, hvilket generalforsamlingen tilsluttede sig.

Dirigenten gav herefter ordet til Formanden.

Formanden takkede for ordet og udtalte:

"Jeg vil gerne endnu engang byde hjertelig velkommen til A.P. Møller - Mærsk's generalforsamling. Beretningen for 2016 vil på mange måder være præget af et år med store forandringer. Forandringer, når det gælder Selskabets fremtidige strategiske fokus, og forandringer når det gælder de markedsforhold, som har påvirket vores forretningsområder i løbet af året.

Gennem de seneste 10-15 år er A.P. Møller - Mærsk transformeret. Vi er gået fra at være et diversificeret konglomerat involveret i en lang række industrier til at være en effektiv og fokuseret virksomhed - fortsat med et stærkt forankret værdigrundlag.

2016 var et skelsættende år. Den 23. juni meldte vi ud, at Bestyrelsen ville igangsætte et arbejde med at udarbejde en ny strategi for Gruppen. Samtidigt meldte vi ud om ændringer på CEO posten. I september måned offentliggjorde vi den nye strategi og deraf følgende nye struktur for A.P. Møller - Mærsk. Vi er glade for, at vores strategi synes godt modtaget blandt vores investorer. Stigningen til i dag på ca. 50 % i aktiekursen efter vores udmelding den 23. juni kan næppe alene tilskrives vores resultater, eller at markedsudsigterne er tilsvarende markant forbedrede i vores industrier. Så vi tillader os at tage det som udtryk for en tillid til og en forventning om, at der træffes en række værdiskabende beslutninger. Det vil selvkært være Bestyrelsens væsentligste prioritet.

Baggrunden er, som tidligere nævnt, Bestyrelsens faste beslutning om at skabe den vækst i omsætningen, der er en forudsætning for, at vi også skaber vækst i værdi for aktionærene på den korte såvel som den lange bane. Men væksten kommer kun, hvis vi kan omstille os endnu hurtigere, mere fleksibelt og effektivt og arbejde endnu

mere og bedre sammen og hermed få en større andel af den samlede værdikæde. For mest effektivt at kunne forfølge mulighederne i vores industrier, vælger vi derfor at sige farvel til det konglomerat, der har tjent os godt i mange år.

Fremtiden for de to industrier vi er i, transport og logistik på den ene side og energisektoren på den anden, kræver en vidt forskellig tilgang. Derfor indebærer strategien en separering af vores transport og logistik og vore olie- og olierelaterede forretningsområder i to divisioner. Hvor vi før var stærke sammen, ligger styrken fremover i forskellige spor. Dette kræver også en re-fokusering af såvel kapital som ledelsesmæssig opmærksomhed.

Vi har igennem årene investeret massivt i skibe, containerterminaler, oliefelter og olierigge, og vi har opbygget et fokuseret og globalt konglomerat, baseret på stærke resultater og konkurrenceevne i hovedparten af vores forretninger. Opnået ved konstant optimering, omkostningsreduktioner og styrket kundefokus. Virksomhederne er hver især konkurrencedygtige, og de står stærkt rustet til den omstilling, der er i gang.

For at fremhæve et par af vores virksomheder har Maersk Line, til trods for meget vanskelige markedsvilkår med overkapacitet og faldende rater, styrket sin konkurrencesituation i forhold til markedsandel og også styrket sin omkostningseffektivitet yderligere. APM Terminals er i dag en af verdens ledende terminalvirksomheder med 73 terminaler fordelt globalt i 69 lande. Maersk Oil har formået at øge sin produktions- og omkostningseffektivitet markant og er dermed profitabel selv med oliepriser på mellem USD 40 og 45 pr. tønde.

På den finansielle side har A.P. Møller - Mærsk siden 2010 udbetalt ca. DKK 82 mia. til vores aktionærer. Det svarer til cirka en tredjedel af den nuværende markedsværdi for A.P. Møller - Mærsk. Dette har været gennem ordinære udbytter på DKK 33 mia., gennem udlodning af værdien af vores andel i Danske Bank på DKK 37 mia., samt gennem aktietilbagekøb på DKK 12 mia.

Til trods for at være ramt af hårde markeder med en global økonomisk krise og lav vækst, hvilket har medført store udsving i oliepriser og fragtrater, har A.P. Møller - Mærsk siden 2010 genereret et gennemsnitafkast på ca. 7 % af den investerede kapital. Ikke så dårligt når det generelle lave renteniveau, vi har oplevet i samme periode, tages i betragtning. Siden 2010 har vi ligeledes fastholdt vores stærke finansielle position. Vi har en egenkapital på USD 32 mia., hvilket svarer til en egenkapitalandel på over 50 %. Dette skal ses i lyset af, at vi i samme periode har investeret mere end USD 50 mia. i skibe, terminaler, borerigge med mere, før frasalg af virksomheder. Eller sagt på anden måde, det svarer faktisk til, at der i gennemsnit er investeret ca. DKK 1 mia. hver eneste uge siden 2010. Endvidere har vi tilmed reduceret vores rentebærende gæld med USD 7,4 mia. over den samme periode til i dag USD 10,7 mia. ved udgangen af 2016 og har samtidig et likvidt beredskab på USD 11,8 mia.

Tager man alle disse forhold i betragtning, synes jeg godt, at vi kan være tilfredse med det, vi har opnået i denne periode. Der skal derfor også herfra kvitteres med en stor tak til de 90.000 medarbejdere i A.P. Møller - Mærsk, hvis engagement og dygtighed er det bærende fundament for de resultater, vi har skabt og for den fremtid, vi nu er i gang med at bygge.

Men faktum er, at vi ikke har skabt øget omsætning målt i kroner – eller dollar - over de seneste 10 år. Naturligvis spiller vores forskellige frasalg ind på omsætningen, herunder særligt frasalget af Dansk Supermarked. Men den væsentligste udfordring er konstant faldende priser på vores varer, det være sig både containerrater og oliepriser.

Vi har øget omsætningen i form af transporterede mængder betydeligt. F.eks. har Maersk Line øget mængden af transporterede containere med næsten 25 % de seneste 4 år, men priserne er samtidigt faldet næsten 40 % fra knap USD 2.900 pr. container til knap USD 1.800. Med det antal containere vi flytter, svarer det til næsten USD 12 mia. i tabt omsætning pr. år. Det siger sig selv, at omkostningsreduktioner og effektivitet ikke alene vil kunne afhjælpe disse markedsmæssige udfordringer, selv om vi er kommet langt. Vores investeringer skal derfor målrettes, så det skaber det, man så fint kalder et større "asset-turn" – det vil sige, vi skal opnå en større omsætning pr. investeret krone. Vejen frem er vores nye strategi med en integreret transport- og logistikforretning, hvor vi opnår en større del af værdikæden uden tilsvarende investering i tunge assets. Vi har

rigtig gode muligheder herfor. Først og fremmest skal vi udnytte, at vi har en globalt markedsledende position og netværk inden for containertransport, terminaler, logistik og supply-chain-løsninger. En position som uden sidestykke giver os konkurrencemæssige fordele.

Vores Transport & Logistics division kan bruge denne position til at skabe højere vækst og afkast. Den globale handel er måske nok politisk under forandring, men dette er intet imod den forandring, som nye teknologier åbner muligheder for, for os såvel som for konkurrenter fra andre industrier. Digitalisering, e-handel, big data er alle eksempler på faktorer som kræver øget innovation og nytænkning. Vi ser en udvikling, hvor vores kunder i stigende omfang ønsker og kræver mere avancerede logistikløsninger, kombineret med digitale produkter. Vi skal imødekomme dør til dør løsninger med udgangspunkt i vores integrerede forretningsmodel, og vi skal samtidig bruge data og finde digitale løsninger til at skabe bedre kundeoplevelser.

Mens produkter og services vokser sammen i transport og logistik, og gennem en integreret forretningsmodel åbner for et stort potentiale i form af synergier, er mulighederne for vores olie- og olierelaterede forretninger bygget på helt forskellige vilkår.

De enkelte virksomheder i Energidivisionen opererer i volatile markeder med risiko for en strukturel nedgang i de næste årtier. Vi forventer, at de fire virksomheder vil have brug for forskellige udviklingsmuligheder i fremtiden, herunder en udskillelse af forretningerne, enkeltvist eller kombineret, fra A.P. Møller - Mærsk A/S i form af joint ventures, fusioner eller børsnoteringer. Målet er at finde bæredygtige, strukturelle løsninger inden udgangen af 2018. Det er vores målsætning at optimere værdien af vores virksomheder i Energidivisionen gennem de fundne løsninger. Vores olie- og olierelaterede forretningsområder er stærkt positioneret inden for deres enkelte industrier, både når det gælder driften og finansielt, hvilket gør dem til attraktive partnere og giver et stærkt udgangspunkt i processen med at finde strukturelle løsninger. På trods af vanskelige markedsvilkår og svingende oliepriser, forventer vi fortsat, at der er vækstmuligheder og at værdi kan skabes inden for energimarkedet. Den globale efterspørgsel efter energi forventes at stige med 1-2 % om året over de næste tre årtier, hvilket vores olie- og olierelaterede virksomheder er godt positionerede til at udnytte. Specielt Maersk Oil vil i Nordsøen kunne opnå vækstmuligheder på baggrund af de erfaringer og kompetencer, som vi har opnået omkring driften af modne oliefelter. Vores investering i Johan Sverdrup feltet i Norge vil bidrage til, at vi også fremover vil kunne tjene penge på olieforretningen ved selv lave oliepriser.

Som led i vores nye strategi har Bestyrelsen forpligtiget sig til at fastholde vores "Investment grade" kreditvurdering, som vil sikre finansiel fleksibilitet og lave finansieringsomkostninger og samtidig vil sikre en stærk kommerciel position for vores Transport & Logistik division. Vi vil bruge forskellige redskaber til at fastholde vores kreditvurdering, heriblandt særligt et øget fokus på kapitaldisciplin, men også muligheden for frasalg af aktiver. For at nå til vores langsigtede vision om at blive en integreret Transport og Logistik virksomhed, der forbinder og simplificerer den globale værdikæde, har vi taget en række skridt i 2016, der bringer os nærmere målet. Det er ikke alle vores planer og aktiviteter, vi kan offentliggøre, ikke mindst af konkurrencemæssige årsager, men lad mig alligevel give nogle eksempler:

- Transport og Logistik divisionen har nu én samlet strategi og bliver ledet som én integreret virksomhed med flere brands.
- Det øgede fokus på vækst indebærer, at Maersk Line øger sin markedsandel og giver større volumen til APM Terminals, hvilket købet af Hamborg Süd også vil medvirke til.
- Fremtidens digitale kompetencer bliver sikret med oprettelsen af en tværgående, separat, digital organisation, og nye arbejdsmetoder til udvikling af digitale produkter er introduceret. Antallet af digitale produkter omfatter nu omkring 15 prototyper.
- Løftet om kapitaldisciplin overholdes. Planer for køb af nye skibe er sat i bero, og APM Terminals byder ikke på nye havneprojekter, men koncentrerer sig om at få maksimal udnyttelse af de eksisterende, herunder de sidst erhvervede terminaler fra TCB.

I Energidivisionen er der identificeret en række positive muligheder for de enkelte selskaber, som vi vil arbejde videre med og ikke kan kommentere yderligere på for nuværende. Et stort arbejde lægges også i at reducere omkostningerne, tilpasse organisationerne og initiere frasalg, som for eksempel salg af ikkestrategiske felter for Maersk Oils vedkommende. At gøre de enkelte virksomheder klar til at stå på egne ben er et andet fokusområde. Men det er vigtigt at slå fast, at fastholdelsen af vores "Investment grade" kreditvurdering naturligvis har indflydelse på, hvilket råderum vi har for at finde strukturelle løsninger. Vi vil være sikre på, at vi har et cash flow, der matcher vores ambitioner.

Særlig interesse har der været i medierne omkring Tyrafeltet, forståeligt nok. Der er ingen tvivl om, at den nye aftale med den danske stat om beskatning af Nordsøen får stor betydning for Danmarks fremtidige olie- og gasproduktion. Det har taget sin tid, men vi har oplevet stor velvilje fra alle sider til at nå i mål med den ny aftale, der sikrer, at den betydningsfulde Tyraplatform kan fortsætte sit arbejde, og dermed sikre skatteindtægter såvel som energiforsyning. Helt essentielt har det været at gøre den danske del af Nordsøen til et mere konkurrencedygtigt område for olie- og gasselskaber med hensyn til investering og udvikling af nye projekter. En genopbygning af Tyra vil blive en katalysator for forlængelse af aktiviteterne i den danske del af Nordsøen. Vi vil nu, sammen med vores partnere i DUC, arbejde videre med en fuld genopbygningsplan for Tyrafeltet med henblik på at træffe en endelig investeringsbeslutning på op mod DKK 30 mia. ved udgangen af 2017.

I 2016 satte vi, som konsekvens af vores nye strategi, også en nyt ledelseshold med Søren Skou i spidsen som ny CEO. Søren vil være den rette person til udvikle virksomheden fremadrettet. Han har gennem sit mangeårige arbejde i A.P. Møller - Mærsk, herunder som CEO for Maersk Line siden 2012, en stor viden og erfaring omkring transport- og logistikmarkedet og vist en stærk evne til at implementere ændringer. Med CEO Søren Skou og Group Vice CEO Claus V. Hemmingsen, som ansvarlig for Energidivisionen, og Jakob Stauholm, Group CFO og ansvarlig for Finans, Strategi og Transformation i Transport & Logistik, har vi samlet et stærkt og erfarent ledelsesteam til at eksekvere den nye strategi. Når dagen er omme, handler det jo ikke så meget, om det man siger, som om det man rent faktisk gør.

Med den nye strategi og det nye ledelsesteam på plads, var det rette tidspunktet for mig at træde tilbage fra bestyrelsen for A.P. Møller - Mærsk.

Den kommende bestyrelsesformand, Jim Hagemann Snabe, vil holde et øget fokus på den digitale side af den nye strategi. Jim bidrager med en relevant og solid erfaring til Bestyrelsens arbejde fra sine stillinger bl.a. som CEO i SAP, som bestyrelsesmedlem i Danske Bank, i Siemens og i World Economic forum. Han har erfaring med at være i spidsen for virksomheder i store forandringer, og det vil han med fordel kunne bruge i vores rejse mod at blive en integreret transport- og logistikvirksomhed, samtidig med at vi separerer vores olie- og olierelaterede virksomheder. Arbejdet med at implementere strategien fortsætter for fuld styrke i 2017, og prioriteterne er klare.

Jeg vil nu vende mig specifikt mod den finansielle udvikling i 2016. Det er naturligvis med stor utilfredshed, at jeg som Formand må præsentere et underskud for Gruppen for 2016 på USD 1,9 mia. At vi ender med dette underskud skyldes de store nedskrivninger på USD 2,8 mia. på vores olierelaterede forretninger, Maersk Drilling og Maersk Supply Service. Nedskrivningerne er en konsekvens af den lave oliepris og de forringede markedsudsigter inden for olieindustrien, herunder for Maersk Drilling og Maersk Supply Service. Vores underliggende resultat er positivt med USD 711 mio. og inden for vores udmeldte forventninger. Isoleret set er dette heller ikke et tilfredsstillende resultat. Resultatet er stærkt påvirket af de rekordlave containerrater særligt i første halvdel af året. Vi har været i stand til at tage markedsandele, og vores mængder er steget med næsten 10 %. Men ratene er faldet med næsten hele 20 % i forhold til året inden. Hertil kommer en gennemsnitlig oliepris på kun USD 44 pr. tønde. Derudover måtte vi i det forgangne år konstatere, at vi ikke kunne forny vores licensrettigheder i Qatar på tilfredsstillende økonomiske vilkår. Konsekvensen heraf er, at olie- og gasproduktionen i Maersk Oil Qatar vil ophøre medio 2017. Produktionen i Maersk Oil Qatar udgjorde i 2016 ca.

40 % af den samlede produktion i Maersk Oil. Produktionen vil stige igen, men først når produktionen er klar i 2019-2020 fra vores to store investeringer i Culzean og Johan Sverdrup felterne i Nordsøen.

Baseret på disse regnskabsresultater har Bestyrelsen fundet det rigtigst at foreslå udbyttet for 2016 nedsat til DKK 150 pr. aktie.

Jeg vil nu gennemgå hovedtallene for 2016 og de bagvedliggende sammenhænge. Omsætningen faldt yderligere i 2016 til USD 35 mia. fra USD 40 mia. året før, hvilket som nævnt skyldes et fald i omsætning på tværs af alle virksomheder i Maersk, hovedsageligt på grund af fald i fragtrater og oliepris. Det samlede resultat før af- og nedskrivninger blev USD 6,8 mia. mod USD 9,1 mia. i år 2015. Vores af- og nedskrivninger faldt en smule fra USD 7,9 mia. til USD 7,3 mia. Faldet skyldes, at vi havde nedskrivninger i år 2016 på USD 2,9 mia. i forhold til USD 3,2 mia. året før. Nedskrivningerne skyldes som sagt, at vi har nedjusteret vores forventninger til den langsigtede indtjening for Maersk Drilling og Maersk Supply Service markant. Avancer ved salg af anlægsaktiver var USD 178 mio. i forhold til USD 478 mio. året inden. De væsentligste bidrag kom fra salg af ejerandelen af Danmarks Skibskredit i efteråret. Det samlede resultat før skat for Maersk blev til et tab på USD 0,8 mia. mod et overskud på USD 1,4 mia. i 2015.

Vores samlede skattebetaling for 2016 er beregnet til USD 1,1 mia. mod kun USD 0,5 mia. for året 2015. Den øgede skattebetaling skyldes primært, at Maersk Oil i 2015 foretog en række nedskrivninger. Ud af den forventede samlede skattebetaling på USD 1,1 mia. for 2016 vedrører USD 0,1 mia. Danmark mod USD 0,2 mia. i 2015, svarende til DKK 600 mio. betalbar skat til Danmark. Årets nettoresultat blev, efter en skat på USD 1,1 mia., et tab på USD 1,9 mia. mod et overskud på USD 0,9 mia. året før. Det underliggende resultat, altså uden nedskrivninger på USD 2,9 mia. og salgsavancer på USD 0,2 mia., blev på USD 711 mio. mod USD 3,1 mia. året før. Pengestrømme fra driften udgjorde USD 4,3 mia. mod USD 8,0 mia. året før. Nedgangen i pengestrømme skyldes overvejende de lave fragtrater og den lave oliepris, men skyldes også en højere arbejdskapital samt en engangsudbetaling i forbindelse med et forlig i Maersk Oil i begyndelsen af året. Pengestrømme vedrørende anlægsinvesteringer var USD 4,4 mia. i 2016 mod USD 6,3 mia. i 2015. Hvis man justerer for provenuet, vi modtog i forbindelse med salget af aktierne i Danske Bank, var pengestrømme vedrørende anlægsinvesteringer på USD 1,4 mia. i 2015. Pengestrømme vedrørende anlægsinvesteringer er hovedsageligt brugt til udbygningen af Maersk Oils nye felter i Norge og Storbritannien, samt APM Terminals' opkøb af Group TCB Maritim. Gruppens frie pengestrømme var derfor næsten i balance med blot et lille minus på USD 29 mio. mod USD 1,6 mia. i 2015, hvis der bortses fra salgsprovenuet og udbytter fra aktier i Danske Bank. Gruppens egenkapitalandel endte på 53 % ultimo 2016 mod 57 % året før, hvilket hovedsageligt skyldes de foretagne nedskrivninger. Ved udgangen af 2016 udgjorde vores likviditetsreserve USD 11,8 mia., et lille fald fra USD 12,4 mia. året før. Vi har således fortsat en høj soliditet og et stærkt finansielt beredskab og stærk balance. Tallene viser med tydelighed, at vi har været ramt af ekstraordinære hårde markedsvilkår. Vi har dog stadig formået at skabe et positivt underliggende resultat, omend det er utilfredsstillende for en virksomhed af vores størrelse.

Bestyrelsen fastholder sigtet mod en stabil, gerne stigende tendens i udbyttensniveauet, understøttet af en underliggende vækst i indtjeningen. Som det fremgår af tallene, har den forudsætning bestemt ikke været opfyldt i 2016. Samtidig har vi forpligtet os til at bevare en "investment grade" kreditvurdering, som jo er til gavn for vores langsigtede udvikling. Derfor benytter vi de muligheder, vi har til f.eks. at justere størrelsen og timingen på vores investeringer, frasalg og udbytter. Det er på den baggrund, at Bestyrelsen foreslår, at generalforsamlingen i dag for regnskabsåret 2016 vedtager et ordinært udbytte på DKK 150 pr. DKK 1.000 aktie mod DKK 300 sidste år. Den samlede udbytteudlodning udgør i alt DKK 3,1 mia. Med hensyn til udsigterne for 2017 er der for nærværende ingen ændringer."

Formanden takkede for opmærksomheden og gav herefter ordet til dirigenten.

Dirigenten gav herefter ordet til Claus Berner Møller fra ATP:

Claus Berner Møller takkede for ordet og præsenterede sig. Han takkede herefter Formanden for beretningen og aflæggelsen af årsregnskabet for 2016 og konstaterede, at 2016 havde været et meget svært år rent finansielt for A.P. Møller - Mærsk, at stort set alle dele af Selskabet var under pres, og at der var blevet foretaget store nedskrivninger i Maersk Drilling og i Maersk Supply Service. Claus Berner Møller glædede sig over, at Selskabet havde haft mod til at nytænke strukturen og tage drastiske beslutninger med hensyn til frasalg og forenkling, samt at dette virkede mere proaktivt end længe. Hvis det viste sig, at den nye transport- og logistikforretning kunne finde de lovede synergier ved integrationen af de fem enheder, kunne man stå med et nyt og langt mere agilt transportselskab om et par år. Claus Berner Møller kommenterede herefter Michael Pram Rasmussens afsked som Bestyrelsesformand for Maersk og bemærkede, at Michael Pram Rasmussen havde siddet i bestyrelsen siden 1999, heraf 14 år som Formand. Claus Berner Møller fremhævede, at det havde været en periode, hvor resultaterne havde været meget svingende, både grundet konjunkturerne, den cykliske branche, men også Selskabets egne udfordringer. Claus Berner Møller bemærkede hertil, at Formanden gennem årene havde forsøgt at forenkle strukturen i Maersk, samt at den nye struktur og strategi, som Selskabet fik i 2016, gav Maersk et mere klart sigte, specielt inden for transport og logistik. Claus Berner Møller var af den holdning, at der var logik og forenkling i den nye struktur, og han følte sig overbevist om, at man med den nye struktur var bedre rustet til fremtidens udfordringer. Hvis det viste sig at være rigtigt, hvilket vi først ville få svar på om nogle år, mente Claus Berner Møller, at Formanden havde grund til at være tilfreds, ligesom aktionærene burde være tilfredse. Claus Berner Møller takkede herefter Formanden for den gode indsats samt den gode dialog, der havde været med ATP gennem årene.

Herefter ønskede Claus Berner Møller den nye Bestyrelsesformand Jim Hagemann Snabe tillykke med udnævnelsen og fremhævede, at Jim Hagemann Snabe havde mange af de egenskaber, der krævedes for at ruste Maersk til de fremtidige udfordringer samt at han så frem til at få en tilsvarende god relation til den nye formand, som der havde været til den afdgående. Claus Berner Møller takkede afslutningsvist A.P. Møller - Mærsk's ledelse og medarbejdere for det hårde arbejde udført i 2016 og ønskede alt godt for 2017.

Dirigenten gav herefter ordet til Formanden.

Formanden takkede Claus Berner Møller for indlægget og opbakningen til den fremlagte strategi og kommenterede dernæst, at Selskabet selv troede meget på den nye strategi, men at det også var en forudsætning for strategiens succes, at de enkelte enheder i Gruppen kørte så godt, som de gjorde. Strategien kunne ikke gennemføres, hvis ikke både terminalforretningen, containerforretningen osv. kørte optimalt og var "best in class" inden for de enkelte områder. Formanden forklarede, at det ikke nyttede noget at lægge virksomheder sammen, som ikke allerede var skarpe og stærke inden sammenlægningen. Den forudsætning var opfyldt for Gruppens vedkommende, hvilket betød, at der var et godt udgangspunkt for at gennemføre den strategi, som en enig bestyrelse for Selskabet stod bag. Afslutningsvis takkede Formanden ligeledes Claus Berner Møller for den altid gode og konstruktive dialog.

Dirigenten gav herefter ordet til Michael Thøgersen fra Dansk Aktionærforening.

Michael Thøgersen takkede for ordet og indledte herefter med at ønske Selskabet tillykke med den netop indgåede aftale med den danske stat vedrørende Tyra-feltet. Han fremhævede, at det var svært for udenforstående at vurdere værdien af aftalen for A.P. Møller - Mærsk, men at han dog med interesse havde noteret sig, at der blev opereret med en såkaldt tilbagebetalingsskat, hvis olieprisen steg over tærskler på USD 75 henholdsvis USD 85 pr. tønde, hvilket viste, at der var en tro på en højere oliepris. Michael Thøgersen kommenterede, at det var udfordrende tider med historisk lave fragtrater og historisk lave oliepriser, som ramte lige ind i hjertekulen af A.P. Møller - Mærsk. Michael Thøgersen forklarede, at han havde stor respekt for det arbejde, der udførtes, samt at det næppe kunne gøres bedre under de herskende verdensøkonomiske forhold, hvilket også var præcis, hvad Michael Thøgersen havde fremhævet på sidste års generalforsamling. Desværre var det relevant at gentage det igen i 2017. 87.000 medarbejdere havde arbejdet et helt år, og resultatet var et tab på DKK 13 mia., hvilket var tragisk. Michael Thøgersen kommenterede hertil, at en stor del af dette var

nedskrivninger på Drilling og Supply, og det bedste man kunne sige om dette var, at nedskrivningerne jo ikke kom igen. Det var mere bekymrende, vurderede Michael Thøgersen, at også Maersk Line, trods en øget markedsandel, havde bidraget til underskuddet. Michael Thøgersen takkede dernæst Formanden for en mangeårig, dedikeret indsats, og ønskede herefter Jim Hagemann Snabe velkommen som ny formand. Michael Thøgersen oplyste efterfølgende, at kapitalmarkedsdagen den 13. december i meget høj grad havde handlet om digitalisering, hvorfor det var svært at være uenig i valget af hr. Jim Hagemann Snabe som ny formand. Michael Thøgersen bemærkede herefter, at han indtil for nylig havde været bekymret over hr. Hagemann Snabes mange bestyrelsesposter og aktive engagement i World Economic Forum, men at han nu havde fået oplyst, at der var blevet skåret ned på antallet af bestyrelsesposter, hvilket han billigede. Herefter roste Michael Thøgersen kapitalmarkedsdagen, som han håbede på også at deltage i i 2017.

Michael Thøgersen fortsatte herefter med en kommentar om, at digitaliseringen kunne gøres enklere, hurtigere og billigere, og at man dermed som transportør kunne være mere konkurrencedygtig. Med undtagelse af immaterielle ting, rettigheder m.v. som billetter og finansielle instrumenter samt 3D-print, var der stadig tale om, at fysiske produkter skulle transporteres fra et sted til et andet. Michael Thøgersen fremhævede i denne forbindelse Amazon, den tidligere boghandel, der nu havde stor succes med nethandel. Virksomheden var effektiv, digital og velfungerende og havde efter sigende en omsætning, der oversteg Walmarts. Der var dog i vid udstrækning stadig tale om fysiske produkter, der skulle leveres til kunden. Amazon skulle derfor købe fragtydelser, da de endnu ikke havde hverken skibe, fly eller biler. Michael Thøgersen forklarede, at der var virksomheder i transportbranchen, der var asset-light, hvilket ville sige, at de havde et minimum af selvejede kapitalgoder som for eksempel skibe. A.P. Møller - Mærsk var modsat kapitaltungt med et såkaldt capex ratio på over 15 %. Dette betød, at anlægsinvesteringer udgjorde ca. 15 % af omsætningen, idet man havde tradition for i vid udstrækning at eje sine skibe m.v. Med de lave fragtrater havde dette ikke været nogen udpræget fordel. Imidlertid blev der hugget gamle, urentable skibe op, ligesom konkurrenter fra tid til anden gik konkurs. Umiddelbart vurderede Michael Thøgersen, at branchen kunne forvente stigende rater i fremtiden, og at skibsejere ville få indflydelse på prisen på den tilbageværende tonnage og på denne måde forlange højere priser fra andre asset-light virksomheder, som købte fragtydelser. Michael Thøgersen ønskede at vide, om Bestyrelsen var enig i hans vurdering.

Herefter nævnte Michael Thøgersen, at han anså risikoen for et fald i den globale samhandel, såfremt der blev indført restriktioner, som USAs nyvalgte præsident havde truet med, for en udfordring. Han ønskede at vide, hvordan Bestyrelsen vurderede denne udfordring.

Michael Thøgersen kommenterede herefter, at Selskabet havde tabt forhandlingerne i Qatar til Total, hvilket han mente, at der kunne være mange grunde til. Michael Thøgersen bad herefter Bestyrelsen redegøre for, hvad der skete med alt det udstyr, som A.P. Møller - Mærsk havde installeret ud for det såkaldte Al Shaheen-felt, og om man ville sælge det til Total, eller om det blev skrottet.

Herudover knyttede Michael Thøgersen en bemærkning til A.P. Møller Fonden, som ikke tænkte i kvartaler eller i år, som mange andre virksomheder gjorde, men derimod i generationer. Michael Thøgersen vurderede, at dette gav en stabiliserende effekt, som var uden sidestykke, og som langsigtede investorer nød godt af. Michael Thøgersen mente endvidere, at det var interessant at følge med i ledelsens handel med aktier i A.P. Møller - Mærsk, og han kommenterede, at Formanden sidste år havde henvist til, at omfanget af aktiebesiddelser i A.P. Møller - Mærsk var en privat sag. Michael Thøgersen var enig i denne betragtning i bred almindelighed, men for medlemmer af bestyrelse og direktion i en børsnoteret virksomhed, var det hans holdning, at information om aktiebesiddelser var af offentlig interesse og dermed overgik ønsket om privatlivets fred. Michael Thøgersen havde dog konstateret med tilfredshed, at alle medlemmer af Bestyrelsen og Direktionen uden undtagelse var aktionærer samt, at han i det seneste handelsvindue ikke havde konstateret nogen handler i A.P. Møller - Mærsk-aktier af de to grupper, hvorfor han konkluderede, at alle medlemmer af Bestyrelsen og Direktionen fortsat var aktionærer i A.P. Møller - Mærsk A/S. Michael Thøgersen ønskede afslutningsvist alle et godt 2017.

Dirigenten gav herefter ordet til Formanden.

Formanden takkede indledningsvis Michael Thøgersen for lykønsningen vedrørende Tyrafeltet, som ikke kun angik A.P. Møller – Mærsk, men hele Danmark, idet der var fundet en løsning, der gav en fantastisk mulighed for, at landet kunne være selvforsynende og få god produktion fra Nordsøen i mange år frem. Dette var positivt for alle, ikke kun Maersk. Herefter bekræftede Formanden, at der var lavet et aftalesæt omkring Nordsøen og genopbygningen af Tyra som betød, at hvis olieprisen steg over visse niveauer, skulle en del af fordelen tilbagebetales. Det var udtryk for en balanceret løsning, som tog højde for de forskellige interesser. Det var ifølge Formanden både fornuftigt og legitimt, at man fra forhandlernes side havde ønsket denne mekanik indført; aftalen var fornuftig for alle.

For så vidt angik Selskabets resultat, forklarede Formanden, at der rigtig nok var underskud, men at man trods alt måtte hæfte sig ved det positive underliggende resultat for året på USD 711 mio. Alene Maersk Line havde genereret et frit cash-flow på næsten en halv milliard USD i et år med meget svære betingelser. Det negative nettoresultat var ikke tilfredsstillende, men der var grund til at glæde sig over, at Maersk Line's EBIT-margin lå omkring 6 point bedre end konkurrenternes.

Omkring betydning af skibsejerskab, forklarede Formanden indledningsvis, at mange brancher havde gennemgået en markant forandring mht. balancen mellem at være asset-tung og asset-light. En del markedsaktører ejede platforme til kunde-/leverandørkontakt, og solgte ydelser uden selv at eje noget produktionsapparat eller aktiver i klassisk forstand. Den balance var også relevant i forhold til et asset-tungt selskab som A.P. Møller - Mærsk. Formanden forklarede hertil, at det netop var strategien inden for transport og logistik-divisionen at have kundekontakten selv, hvilket selskabet havde gode muligheder for herunder selv at skabe digitale løsninger med henblik på at "eje kunden" og udbyde alle de løsninger, som kunden havde brug for. På denne måde kunne Selskabet kombinere det at være asset-tung og have vished for at man kunne levere ydelsen på den ene side, med at leje/chartre aktiver. Formanden fandt, at Selskabet derved havde en fleksibilitet, som var et element i den nye strategi. Formanden forklarede herefter, at Selskabet havde en lang række ejede skibe, men samtidig også skibe, som var chartret på lange og korte kontrakter. Herved var der mulighed for at tilpasse kapaciteten, som det også var sket i 2016. Ved udgangen af 2016, havde Maersk Line kun tre skibe i flåden, der ikke var beskæftiget, hvilket var udtryk for en høj kapacitetsudnyttelse. Formanden oplyste endvidere, at der i 4. kvartal 2016 for første gang længe havde været en større vækst i efterspørgsel, end i udbudt kapacitet blandt containerrederier. Herudover forklarede Formanden, at der blev skrottet flere containerskibe end tidligere, ligesom gennemsnitsalderen for skrottede skibe var faldet.

Formanden oplyste, at der havde været et underskud på USD 376 millioner i Maersk Line i 2016, som havde været det hårdeste år efter en 40% nedgang i fragtrater på bare fire år. Dette svarede til USD 12 mia. i tabt omsætning. Formanden forklarede, at bare USD 100 ekstra på ratene – f. eks. fra USD 1.800 til USD 1.900 – svarede til ekstra USD 1,1 mia. direkte på bundlinjen. Det var et meget volatilt marked, men Selskabet var godt rustet ved at have en effektiv flåde med høj udnyttelse, hvilket var tegn på en god kombination mellem ejede og ind-chartrede skibe. Formanden vurderede således, at Selskabet var godt placeret i forhold til at implementere den nye strategi.

For så vidt angik den globale handel, vurderede Formanden, at det var for tidligt at sige, hvad den nye præsident i USA kom til at betyde - også i forhold til ratificeringen af den transatlantiske frihandelsaftale. Selskabet var og måtte til stadighed være forberedt på nye udfordringer.

I relation til Maersk Oil's engagement i Qatar forklarede Formanden, at den økonomiske aftale med Qatar, blandt andet indebar, at jo mere Selskabet investerede, jo større en andel af olien fik man lov at beholde. Dette betød, at Selskabets afskrivninger på sine investeringer i Qatar blev balanceret ved at Maersk Oil beholdt en større del af olieproduktionen selv. Når aftalen løb ud, havde Selskabet fået betaling for investeringerne i overensstemmelse med den aftale, der var indgået. Selskabet havde fuldt ud afskrevet sine investeringer i Qatar. Maersk Oil's aktiver i Qatar overgik til Total som ny operatør, når feltet blev overdraget.

Formanden bekræftede, at alle i Bestyrelsen og i Direktionen var aktionærer i Selskabet.

Dirigenten gav herefter ordet til næste taler på talerlisten, Rune Lund fra Kritiske Aktionærer.

Rune Lund indledte med at bemærke, at det var hans opfattelse, at Selskabet havde presset regeringen og et flertal i Folketinget til at agere efter koncernens ønske ved hjælp af trusler. Rune Lund anførte, at truslen gik ud på at lukke for den danske gasforsyning, hvis ikke et flertal i Folketinget leverede en tilpas stor skatterabat. Det var således lykkedes Selskabet at true et flertal i Folketinget til at give en skatterabat på minimum DKK 5 mia. i forbindelse med renoveringen af Tyraplatformen i Nordsøen. Det var en rabat, som ville falde i årene 2017 – 2025, og i følge Rune Lund, var det en relativt lille skatterabat i forhold til det udbytte, som blev annonceret på generalforsamlingsdagen, og i virkeligheden en skatterabat, som koncernen ikke rigtig havde brug for. For selv om Selskabet ifølge Rune Lund aldrig ville lukke ned for den milliardindtægt, der lå i Nordsøen, havde truslen herom virket. Dagsordenen var blevet sat, presset var blevet lagt, og resultatet blev som ønsket; en stor skatterabat. Rune Lund vurderede, at der var givet en skatterabat oven i skatter, der i forvejen var meget lave. Rune Lund berettede herefter, at Nordsøaftalen fra 2003 var baseret på en oliepris på USD 22 pr. tønde, stigende til USD 36 i 2042, hvorfor aftalen havde givet koncernen et milliardstort overskud, som ifølge Rune Lund var på mindst 3 mia. mere om året efter skat, end det oprindeligt var forudsat. Rune Lund tilføjede, at der var tale om en aftale, hvor beskatningen var væsentligt lavere, end den var i for eksempel Norge, samt at det Miljøøkonomiske Råd i deres årlige rapport af 28. februar 2016 havde skrevet: "Der lader dog til at være et betydeligt spillerum for højere beskatning i forhold til det nuværende niveau uden at ramme en urealistisk høj skattesats." Rune Lund oplyste endvidere, at der i rapporten stod, at det ikke var noget mål i sig selv at opretholde den størst mulige indtjening i Nordsøen, tværtimod ville det reducere samfundets samlede velstand, hvis man via subsidier forsøgte at stimulere udvindingsaktiviteter i Nordsøen, der ikke var rentable i sig selv. Udover disse skatteforhold, mente Rune Lund, at det var lykkedes for selskabet at opnå en yderligere skatterabat til en værdi af DKK 5 mia. eller større, og at koncernen ikke bare havde fået de oprindelige partier med, som indgik aftalen i 2003, men også Socialdemokraterne og SF.

Rune Lund stillede herefter følgende tre spørgsmål til Formanden:

- Var Formanden enig i, at den totale lukning af Tyra aldrig var en option, men blot en trussel, man lod svæve?
- Indgik det i Selskabets accept af aftalen, at Svanefeltet kom i produktion i tilknytning til Tyra, og at dette ville udløse en skattelettelse ud over de DKK 5 mia.?
- Var det indgået i begrundelserne for Selskabets ja til aftalen med staten, at der også kunne åbnes op for, at det enorme uudnyttede skattefradrag fra Hejrefeltet kunne blive udnyttet?

Dirigenten gav herefter ordet til Formanden, som bemærkede, at han endnu engang ville pointere, at der i hans optik, var der tale om en god aftale for både Selskabet og Danmark, samt at de beregninger der viste, at aftalen kunne bidrage med op mod DKK 26 millioner i statskassen, ikke var foretaget af Selskabet men af staten eller de politiske partier, som sluttede op om aftalen. Det var et stort flertal af Folketingets partier, og Formanden var sikker på, at både S og SF var gået ind i denne aftale, fordi de også fandt den gavnlig for Danmark.

Herudover ønskede Formanden at gøre op med Rune Lunds opfattelse af, at Selskabet skulle have truet regeringen og Folketinget til at indgå aftalen. Formanden forklarede hertil, at der var nogle EU regler på området, som foreskrev, at Selskabet var pligtigt til at melde offentligt ud forud for planlagte ændringer i gasforsyningen, blandt andet af hensyn til forsyningssikkerheden. Dette regelsæt fulgte Selskabet naturligvis, hvorfor der var sendt en meddelelse ud på det tidspunkt, hvor beslutningen om at lukke feltet ned, såfremt der ikke blev indgået en ny aftale, blev taget. Situationen omkring Tyrafeltet var, at feltets kalkundergrund var begyndt at synke 30 år efter, at platformen var blevet sat op. Platformen kom derfor tættere og tættere på havoverfladen, og den var nu fem meter tættere på havoverfladen, end ved etableringen. Samtidig betød klimatiske ændringer, at der forekom perioder med større bølger end tidligere, hvorfor sikkerhedsmarginen op til platformen var blevet for lav. Det var i

samarbejde mellem myndigheder, Selskabet og andre beregnet, at konsekvenserne af dette måtte blive, at der efter oktober 2018 ikke længere skulle arbejdes fra platformen, idet dette ikke ville være forsvarligt medmindre rekonstruktion fandt sted. Af samme grund var der også blevet bygget beboelsesplatforme ved siden af platformen, som lå højere, hvilket betød, at der stadig var en stor sikkerhedsmargin på beboelsesplatformen. Formanden forklarede endvidere, at man ikke kunne lukke et felt som Tyra ned på kort tid grundet installationens størrelse og vigtighed. En sådan proces skulle derfor planlægges i god tid forud for den eventuelle nedlukning i 2018, hvilket betød, at der ikke var blevet indgået en aftale med Regeringen og Folketinget, ville man fra Selskabets side på nuværende tidspunkt have påbegyndt planlægningen af lukningen af Tyra. Det var således i henhold til EUs regler, at Selskabet afgav en meddelelse på tidspunktet, hvor beslutningen om at lukke ned blev taget. Dette var af visse personer polemisk benævnt "en trussel". Med hensyn til den skatterabat som Rune Lund hævdede, at Selskabet havde fået, forklarede Formanden, at det for Selskabet ville det have været mindre omkostningstungt, mindre risikofyldt, men lige så rentabelt ikke at lave en fuld ombygning af Tyrafeltet. Selskabet kunne regne ud, at en fuld udbygning var bedst og havde det største potentiale, hvilket også Energistyrelsen og andre relevante myndigheder kunne. Formanden bemærkede, at uden ændringer i beskatningen var den fulde ombygning af Tyrafeltet ikke blevet foretaget. Det relevante var, at den indgåede aftale ville bringe DKK 26 mia. i statskassen, hvilket alle, der havde været involveret i aftaleforhandlingerne havde kunnet se var en fordel for Danmark.

Men henvisning til Rune Lunds konkrete spørgsmål om den totale lukning af Tyrafeltet, oplyste Formanden, at hvis ikke der var blevet indgået en aftale, havde man formentligt stået over for en omfattende nedlukning af feltet, eventuelt med bevarelse af få satellitter. Vedrørende spørgsmålet om Svanefeltet oplyste Formanden, at der ikke var truffet beslutning om dette på nuværende tidspunkt. I relation til spørgsmålet om Hejrefeltet, henviste Formanden til, at feltet ikke var ejet af Selskabet, men derimod af DONG.

Dirigenten gav herefter ordet til Frank Aaen, ligeledes fra Kritiske Aktionærer.

Frank Aaen takkede for ordet og berettede herefter, at han gennem de seneste år på generalforsamlingerne havde spurgt ind til, hvad koncernen faktisk betalte i skat i Danmark af de aktiviteter, der ikke vedrørte Nordsøen. I denne anledning takkede Frank Aaen for, at koncernen havde været åben om, hvad der faktisk blev betalt i skat, også inden det blev lovpligtigt at offentliggøre dette. Ligeledes takkede Frank Aaen for, at Selskabet for nylig havde oplyst, hvilken partistøtte Selskabet gav til de partier, som støttede aftalen om forlængelse af retten til olien i Nordsøen tilbage i 2003. Frank Aaen så frem til at se, om de partier, der stemte for den nye aftale, nu også ville komme ind i bidragsrækken. Frank Aaen konstaterede herefter, at Selskabets skattebetaling til den danske stat, ifølge ham, var meget lav. Skattebetalingen var på DKK 18 mio. i 2015. Dette gav Frank Aaen anledning til at spørge om, hvad tallet blev for 2016, idet han mente at have hørt Formanden sige, at tallet nu var på DKK 600 mio. i skat til Danmark. Frank Aaen ønskede at vide, hvad baggrunden var for at tallet var steget så voldsomt fra DKK 18 mio. til DKK 600 mio. Herudover berettede Frank Aaen, at han havde gravet lidt i sagen om Selskabets reelle skattebetaling til den danske stat gennem årene, og ud fra dette kunne se, at den skat, som Selskabet havde betalt i gennem årene, havde været mindre end det skattebidrag som datterselskabet Dansk Supermarked havde betalt gennem årene med sambeskatning. Frank Aaen forklarede herefter for forsamlingen, at sambeskatning betød, at alle underliggende selskaber, der var skattepligtige til Danmark, betalte ind til holdingselskabet A.P. Møller - Mærsk, som derefter stod for den endelige skattebetaling til staten. Frank Aaen bemærkede i denne sammenhæng, at Salling/Dansk Supermarked gennem årene havde betalt ca. DKK 300 mio. i skat, hvilket man kunne se af de nye regnskaber, der var blevet offentliggjort. Men i de år, hvor der var sambeskatning, havde Selskabets skat ifølge Frank Aaen kun ligget på ca. DKK 18, 38, 54 mio. Frank Aaen bad i denne forbindelse Formanden svare på, hvorvidt det var korrekt forstået, at i de år, hvor der var sambeskatning, da var Selskabets reelle betaling af skat til den danske stat mindre end det bidrag, som Dansk Supermarked kom med, og dermed havde alle de øvrige selskaber, som koncernen havde haft og som var skattepligtige til Danmark, betalt negativ skat. Frank Aaen ønskede ligeledes at få bekræftet, at skatten af Selskabets aktiviteter uden for Dansk Supermarked og uden for olien havde været negativ.

Dernæst ønskede Frank Aaen at diskutere ophugning af udtjente og overflødige skibe. Frank Aaen henviste til, at det havde været blotlagt i både TV, pressen og af firmaet DanWatch, som monitorerede etik og erhvervsforhold, at Selskabet havde fået ophugget skibe på strande i Indien og i Bangladesh under skrækkelige forhold. Frank Aaen berettede, at disse ophugninger var skadelige for miljøet og lemlæstende for arbejderne, der udførte arbejdet. Frank Aaen havde noteret sig, at koncernen for få år siden havde erklæret, at man aldrig nogensinde ville gå med til disse forhold. Frank Aaen ønskede derfor svar på, hvorfor Selskabet nu fik ophugget skibe på strandene i Indien og i Bangladesh på Alang. Frank Aaen ønskede dernæst at vide, om Formanden var stolt over det skifte, der var sket i koncernens holdning til, hvordan man skaffede sig af med skibe, samt om Selskabet fortsat direkte eller indirekte ville benytte sig af værfter, der ophuggede skibe på strande i udviklingslande.

Herudover bemærkede Frank Aaen, at Selskabet havde truet med udflagning af skibe, hvis EU forbød, at EU-landes skibe blev ophugget på strande. Ifølge Frank Aaen, havde Selskabet udtalt, at hvis EU vedtog en sådan lov, ville man udflage skibene. Frank Aaen ønskede at vide, om dette var rigtigt, og om det var noget, man stadigvæk mente.

Dirigenten gav herefter ordet til Formanden.

Formanden indledte med at takke Frank Aaen for de gode spørgsmål og lagde ud med at svare på Frank Aaens skattespørgsmål. Formanden forklarede, at Selskabet betalte skat i de lande, hvor pengene blev tjent. Når pengene blev tjent i udlandet, var det således dér skatten blev betalt og ikke i Danmark. Hvis skatten for penge tjent i udlandet blev betalt i Danmark, ville Selskabet snyde de lande, hvor Selskabet havde sine arbejdspladser, og hvor pengene blev tjent. Formanden oplyste, at ud af de 90.000 medarbejdere der var i Selskabet, var under 9.000 af arbejdspladserne i Danmark. Der var mange aktiviteter uden for landet og hovedparten af Selskabets penge blev tjent i udlandet, hvorfor Selskabet betalte store skatter i udlandet. Herefter kommenterede Formanden Frank Aaens bemærkning om, at Selskabet betalte meget lidt i skat, og henviste til sin beretning, hvoraf det fremgik, at Selskabet havde et underskud på USD 0,8 mia. før skat, hvortil kom skat på USD 1,1 mia., således at underskuddet blev på USD 1,9 mia. Det var ifølge Formanden lidt usædvanligt, at man efter et underskud på 0,8 mia. USD betalte USD 1,1 mia. i skat, hvilket viste, at der blev betalt skat fra Selskabet.

Herefter forklarede Formanden, at det var korrekt, at Dansk Supermarked havde haft overskud, hvorfor Dansk Supermarked ifaldt skat. Dansk Supermarked var ikke længere en del af Gruppen, men hvis man forestillede sig, at man havde taget Dansk Supermarked ud af regnskabet, vurderede Formanden, at det godt kunne være korrekt, at der ikke var skat for de øvrige selskaber, idet der var sambeskatning med omkring 100 selskaber. Dette betød, at hvis der var underskud eller store investeringer, blev der dels fremført underskud dels afskrevet på investeringerne. I en årrække havde Lindøværftet genereret nogle store underskud, som også indgik i sambeskatningen.

Formanden forklarede hertil, at Selskabet ikke betalte selskabsskat af rederiaktiviteterne men derimod tonnageskat. Derfor skulle man være opmærksom på, at hvis man forholdt sig til tallene, som Frank Aaen havde gjort, så indgik alene den rene selskabsskat, hvilket altså ikke omfattede rederivirksomheden. Formanden oplyste, at Selskabet ikke kunne fratække de underskud, der skabtes af tonnageskattet aktivitet, i den øvrige skat, hvilket betød, at sådanne tab var rene nettotab. Formanden oplyste endvidere, at Selskabet afleverede et skatteregnskab for hvert enkelt af de 130 lande man var til stede i til skattemyndighederne. Heraf fremgik aktiviteter og medarbejdere i de pågældende lande. Herudover nævnte Formanden, at Selskabets etablering i forskellige lande – herunder såkaldte "lavskattelands" – hang nøje sammen med Selskabets aktivitet. Når Selskabet var etableret i f.eks. Panama, og betalte skat i Panama, var det fordi der var aktiviteter i Panama. Eksempelvis gennemsejlede Selskabet Panama med omkring 400 sejlads hver eneste år, og der blev betalt ca. USD 100 mio. i transit-gebyrer. Selskabet havde ca. 400 medarbejdere ansat i Panama, og en omsætning på DKK 300 mio.

Herefter besavrede Formanden Frank Aaens spørgsmål vedrørende ophugning af skibe, samt hvorvidt Selskabet skulle være blevet "afsløret" i at hugge op på strande. Formanden henviste her til sidste års generalforsamling, hvor han netop havde oplyst, at Selskabet ville ophugge skibe på strande, hvilket også fremgik af selskabets CSR-rapport fra sidste år. Formanden oplyste endvidere, at man også fremadrettet ville hugge skibe op i Indien, men alene på ansvarlig vis. I 2016 var ca. 86 % af al tonnage-ophugning i verden foretaget på strande i Indien, i Pakistan og i Bangladesh. Resten foregik på værfter i Kina og i Tyrkiet, hvor der ikke var mere kapacitet, og hvor det endvidere var dyrere. Derfor var der en lang række rederier, der fik skibe hugget op under kummerlige forhold. Der havde været to situationer, hvor nogle af Selskabets skibe var blevet hugget op på steder, hvor Selskabet absolut ikke ønskede at se dem hugget op. I det ene tilfælde var der tale om chartrede skibe, som Selskabet havde tilbageleveret og i denne forbindelse lavet en for svag aftale med ejeren. Disse skibe blev efterfølgende hugget op på en strand under dårlige forhold, hvilket Selskabet også havde beklaget ved flere lejligheder. Den anden situation vedrørte en flydende produktionsenhed, "North Sea Producer", som Selskabet havde solgt med en bestemmelse om, at den skulle opereres fremadrettet, og hvis ikke den skulle i operation, så skulle den hugges op i overensstemmelse med Hong Kong-konventionen (en konvention vedtaget af FN). Formanden forklarede, at man i dette forretningsforhold var blevet snydt, og at produktionsenheden kort tid efter handlen blev sejlet til et værft i Bangladesh og hugget op i strid med aftalen. Formanden oplyste, at man naturligvis aldrig mere ville handle med denne modpart. Herudover henstillede Formanden til at fokusere på at få løftet standarderne i ophugningsindustrien. Formanden forklarede, at Hong Kong-konventionen blev indført allerede i 2009 af FN, men at den kun var ratificeret i fem lande (og ikke af Danmark), hvilket ikke var godt nok. Nogle få værfter ud af de over 100 værfter i Alang i Indien, havde vist tegn på at ville forbedre forholdene og leve op til Hong Kong-konventionen. Disse værfter var Selskabet gået i dialog med i 2015/2016 og havde endvidere tilbudt at yde et bidrag til, at forbedringer realiseredes. Herudover havde Selskabet sin egen skrotningspolitik med højere standarder end foreskrevet i Hong Kong-konventionen. I 2016 bragte Selskabet således et par skibe til et værft i Alang og lavede en aftale om, at Selskabets egne folk skulle være på værftet under ophugningen og have beføjelsesret til at stoppe aktiviteten, hvis noget ikke gik korrekt for sig. Siden havde værftet gjort store fremskridt. Der var ligeledes tale om fremskridt for værftets medarbejdere for så vidt angik overtidsbetaling, sociale forhold m.v. Selskabet var stolt over at have været med til at tage ansvar for disse ting. Formanden oplyste endvidere, at der i løbet af 2017 så ud til at være flere værfter, der fulgte trop og levede op til deres ansvar. Herefter redegjorde Formanden for, at det ikke var så interessant, hvad EU isoleret måtte lave af regler, da regulering på dette område (f.eks. ligesom for CO₂-udledning) måtte ske på globalt niveau i regi af FN eller IMO (International Maritime Organisation), da der var tale om globale forhold.

Dirigenten gav herefter ordet til Stephen James Yandell fra International Transport Workers' Federation som talte på engelsk.

Stephen Yandell greeted everyone in the annual general assembly and presented himself and the International Transport Workers' Federation, which he explained was a global trade union organisation representing around 5 million transport workers from 700 member unions in 150 countries of which around 1.4 million were employed in the maritime industry. Stephen Yandell explained that they addressed the AGM last year, and were now pleased to say that since then their central dialogue with the Company had been and still was improving. Stephen Yandell stressed that it was important to the International Transport Workers' Federation since they believed in having a positive and productive relationship with the Company, both for the senior management level and in individual workplaces. International Transport Workers' Federation was receiving reports from their affiliates from all around the world, so for example these may be for seafarers onboard Maersk Line ships or Svitser tugboats and for dockers working for APM Terminals. The majority of the reports demonstrated that there was mostly a positive dialogue at local level. Unfortunately, there were a few places where there were serious challenges in the relationship between the local management and the unions, in particular with regards to union recognition. Also, there were concerns about the increasing use of seafarers from Northern Europe, which International Transport Workers' Federation believed was a loss for the Company since diversity made a company stronger, especially such a multinational company like the Company.

Stephen Yandell further stressed that he was also mindful that many of the Company's workers felt insecure about the future and the ongoing changes to the Company, and Stephen Yandell would encourage a more structured dialogue between the management and the unions. International Transport Workers' Federation hoped that going forward the Company would ensure union recognition and actively work with them from a best practice perspective in the implementation of the Company's comprehensive policies on corporate social responsibility, so that best practice in one region became the norm everywhere the Company operated. International Transport Workers' Federation looked forward to engaging with the Company in the next few months once International Transport Workers' Federation had more closely considered the results of their research on the implementation of these policies in the Company's workplaces around the world. The International Transport Workers' Federation was convinced that it was in both the International Transport Workers' Federation and the Company's interests to continue to develop the relationship with International Transport Workers' Federation as social partners so that the challenges that arose nationally and internationally could be tackled jointly. Finally, Stephen Yandell expressed his hope that the Company would enjoy a healthy trading environment in the next year. A growing world economy with demand for trade worldwide was important for the health of the Company's shipping and port businesses, and a profitable company was good for its workers.

Dirigenten gav ordet til Formanden.

Formanden takkede for ordene fra International Transport Workers' Federation og Stephen Yandell, og kvitterede yderligere for det gode samarbejde, som var til gavn for alle parter. På trods af områder, hvor parterne havde forskellige interesser og svært ved at nå hinanden, var der gode intentioner om at nå til enighed gennem dialog. Der kunne være spørgsmål om, hvilken fagforening der skulle repræsentere forskellige personer og grupper, hvilket kunne give anledning til diskussioner, men dialogen fortsatte og Formanden var sikker på, at der ville blive fundet fornuftige løsninger.

Dirigenten gav herefter ordet til Bjørn Hansen:

Bjørn Hansen:

Bjørn Hansen takkede indledningsvist for en god gennemgang af regnskabet og ønskede Formanden held og lykke med sit fremtidige virke. Bjørn Hansen udtrykte endvidere, at han håbede, at Formanden ville beholde sine aktier i Selskabet og eventuelt fortsætte inden for holdingselskabet og på denne måde bidrage til at skabe værdier. Bjørn Hansen vurderede, at værdierne skulle komme via både holdingselskabets økonomiske styrke, men også idet, at de altid havde været meget fremsynede, især Arnold Peter Møller. Bjørn Hansen henviste herefter til nogle spørgsmål, som han havde sendt til Selskabet og derfor ikke ville stille på generalforsamlingen. Bjørn Hansen kom dernæst med nogle kommentarer vedrørende olieboringer og raffinaderier, og henviste i denne forbindelse til de første industrielle boringer i Titusville og Rockefellers forretning. Dernæst spurgte Bjørn Hansen Formanden, hvorvidt Selskabet havde overvejet at investere i raffinaderier, enten til havs eller på terminalerne. Herefter kommenterede Bjørn Hansen terminalforretningen og oliepriserne. Bjørn Hansen forklarede endvidere om en udvikling inden for brintmotorer, som ifølge Bjørn Hansen kunne gøre skibene lettere, hvilket betød, at de kunne have flere containere ombord. Herefter berettede Bjørn Hansen om Arnold Peter Møller og Pyrolyseværket og sluttede af med at ønske digitaliseringen og den nye formand velkommen.

Dirigenten gav herefter ordet til Formanden.

Formanden takkede Bjørn Hansen for både kommentarer og spørgsmål. Formanden oplyste, at Bestyrelsen ikke overvejede at investere eller at gå ind i raffinaderibranchen. Selskabets fokus i energisektoren var på udvikling og produktion af olie/gas, særligt i Nordsøen. Formanden henviste her endvidere også til felterne i England og i Norge, herunder Culzean-feltet og Johan Sverdrup. Break-even var ca. USD 20/tønne i fase 1 for Johan Sverdrup. Culzean med produktionsstart i 2019 ventedes at have en break-even pris på omkring USD 33. Formanden henviste til, at det var Bestyrelsens ønske at undersøge mulighederne for at erhverve felter med lav break-even pris. For så vidt angik Bjørn Hansens kommentarer omkring brintmotorer, forklarede Formanden, at et

engagement på det område ikke lå lige for. Formanden henviste dog til, at Selskabet arbejdede med at udvikle mere energirigtige og –effektive løsninger til fremdrift af Selskabets skibe. Selskabet anvendte i 2016 hvad der svarede til 173.000 tønder olie pr. dag til drift af Selskabets samlede flåde. Formanden fremhævede herefter, at Selskabet havde den mest CO2-venlige flåde i verden, blandt andet fordi Selskabet blev ved med at investere. Hvorvidt brintmotorer en dag måtte blive aktuelle, måtte tiden vise.

Dirigenten gav herefter ordet til Ole Dam.

Ole Dam takkede indledningsvis for ordet og berettede herefter, at Selskabet i efteråret var blevet udsat for en langvarig smædekampagne i Politiken omkring skrotning af udtjente skibe. Ole Dam henviste til, at det var blevet påstået, at skrotningerne på en indisk strand var ulovlige og en overtrædelse af miljølovgivningen, samt at Miljøstyrelsen i Danmark herefter klart havde fastslået, at skrotningerne på Alang Beach var fuldstændig lovlige. Ole Dam oplyste herefter, at i gennemsnit ville en skrotning efter Politikens selvbestaldede normer betyde et tab på omkring DKK 20 mio. pr. skib, og at der i de kommende år planlagdes skrotning af et tocifret antal skibe. Det ville således, ifølge Ole Dam, medføre et betydeligt tab, hvis Politikens verdensfjerne idé om miljøvenlig skrotning blev fulgt. Tabet ville direkte kunne aflæses på bundlinjen, før aktionærerne havde fået deres udbytte. Ole Dam henviste til, at Selskabet opererede på et globalt marked på vilkår, som var internationalt gældende. På godt og ondt var det bydende nødvendigt, at Selskabet indrettede sig efter de gældende regler og konkurrencevilkår og agerede i forhold til markedets betingelser. Ole Dam vurderede, at det var hykleri i første bøderække, når Politikens Hus drev en smædekampagne mod helt legale forretningsmæssige dispositioner hos Selskabet, og han opfordrede i øvrigt Bestyrelsen til at handle økonomisk forsvarligt og ignorere Politiken.

Dirigenten gav herefter ordet til Formanden.

Formanden takkede indledningsvist Ole Dam for kommentarerne og fremhævede herefter, at den måde Selskabet skrottede skibe på ikke bare var økonomisk, men også etisk rigtig. Samtidig henviste Formanden til, at man ikke blot kunne lukke øjnene for, at 86 % af alle skibe skrottedes under kummerlige forhold, men at det var muligt at gøre en forskel, hvilket Selskabet også gjorde og fortsat ville gøre. Formanden vurderede, at de standarder, Selskabet havde sat var højere end FNs standarder under Hong Kong-konventionen, og at Selskabet havde folk på værftet, der guidede og vejledte. Det var til gavn for både miljøet, og for økonomien også hos de lokale som fik bedre arbejdsforhold og vilkår.

Dirigenten gav herefter ordet til den sidste på talerlisten, Ulf Gregers Andersen, som talte på vegne af Minna Øster-Hansen.

Ulf Gregers Andersen kom med en kommentar om, at Selskabet skulle overveje at tilkøbe Tivoli og Palads Bio.

Dirigenten gav herefter ordet til Formanden.

Formanden takkede, men vurderede, at det projekt lå uden for Selskabets investeringsstrategi på nuværende tidspunkt.

Dirigenten konstaterede, at der ikke var flere i salen, der ønskede ordet, og afsluttede debatten vedrørende de fire første punkter på dagsordenen og gik over til beslutningsprocessen. Inden da gjorde dirigenten dog forsamlingen opmærksom på den uafhængige revisions revisionspåtegning, som fandtes i årsrapporten på side 101-104. Det var en ren påtegning, og den var underskrevet af PricewaterhouseCoopers den 8. februar 2017.

Dirigenten fastslog herefter, i overensstemmelse med forsamlingens indledningsvise beslutning om vedtagelsesproceduren, at Formandens beretning var taget til efterretning, at generalforsamlingen havde godkendt årsrapporten, at der var meddelt decharge til Bestyrelsen og direktionen, og at Bestyrelsens forslag til det ordinære udbyttes størrelse og overskuddets fordeling var godkendt.

Dirigenten takkede for generalforsamlingens tilslutning og gik videre til næste punkt på dagsordenen.

e) *Fornødent valg af medlemmer til Bestyrelsen.*

Fra bestyrelsen afgik Michael Pram Rasmussen, Niels Jacobsen, Arne Karlsson, Dorothee Blessing og Niels Bjørn Christiansen. Af de, der afgik, var det kun de fire sidstnævnte, som genopstillede, idet Michael Pram Rasmussen, ikke genopstillede.

Med hensyn til de fire, som herefter var på valg, henviste Dirigenten for så vidt angik deres kvalifikationer og deres ledelseshverv til det udsendte materiale. Dirigenten konstaterede endvidere i lyset af den debat om aktier, der havde været tidligere, at samtlige kandidater, der opstillede til bestyrelsen var A-aktionærer, hvilket også var et krav jf. vedtægternes § 3, både når de skulle vælges, og så længe de sad i bestyrelsen. Herudover opfyldte kandidaterne de krav, som loven stillede for at være valgbar.

Selskabet bekendtgjorde den 8. februar 2017, at det var Bestyrelsens intention efter generalforsamlingen at konstituere sig med Jim Hagemann Snabe som ny formand, og efter aftale med Formanden ville Jim Hagemann Snabe på Bestyrelsens vegne motivere indstillingen til kandidaterne til valg.

Dirigenten gav herefter orden til Jim Hagemann Snabe.

Jim Hagemann Snabe takkede for ordet og indledte sin motivation med et par ord til Formanden.

"Efter 18 år i bestyrelsen og 14 år som formand har du, Michael, valgt ikke at genopstille her ved det ordinære udløb af din valgperiode. Den forandring, som A.P. Møller - Mærsk har gennemgået i din formandstid, er meget markant. Bestyrelsen har med dig som formand over en årrække solgt mindre strategiske virksomheder fra og fokuseret virksomheden på transport, logistik og energirelaterede aktiviteter. Denne fokusering har ført til, at de enkelte virksomheder i koncernen i dag er blandt de bedste inden for deres specifikke områder. Forandringerne og forbedringerne er gennemført, så A.P. Møller - Mærsk i dag står på et særdeles stærkt finansielt og ledelsesmæssigt fundament, der giver selskabet det bedst mulige udgangspunkt for at gennemføre de forandringer, der forestår.

Bestyrelsen har også under dit lederskab besluttet en ny strategi, som nu skal gennemføres. Det er en meget ambitiøs strategi, som er en reaktion på de vanskelige markedsvilkår, vi oplever i både container- og olieindustriene. Lad mig sige det med det samme: Der er ingen magiske tricks og ingen simple genveje. Strategien kræver en række vigtige beslutninger og frem for alt en masse hårdt arbejde for at blive gennemført. Heldigvis har A.P. Møller - Mærsk nogle af de dygtigste og mest dedikerede medarbejdere i branchen. Det er afgørende for at lykkes.

Vi har også en meget kompetent bestyrelse. Jeg er derfor glad for, at bestyrelsen kan indstille Dorothee Blessing, Niels Bjørn Christiansen, Arne Karlsson og Niels Jacobsen til genvalg. Deres kvalifikationer fremgår af indkaldelsen til dagens generalforsamling, så kvalifikationerne vil jeg ikke dvæle ved. Blot vil jeg fremhæve, at de enkelte kandidaters erfaringer og kompetencer er afgørende for det arbejde, der forestår, og i mine øjne er summen af bestyrelsens kompetencer matchende de kommende års udfordringer. Så lad mig på bestyrelsens vegne anbefale dem til valg.

For mit eget vedkommende er jeg glad for den tillid, bestyrelsen og hovedaktionæren har vist ved at udtrykke opbakning til mig som ny bestyrelsesformand. Jeg er stolt, men også ydmyg over for opgaven. Jeg vil gerne fremhæve nogle vigtige pointer omkring bestyrelsens fremadrettede arbejde.

Som nævnt lagde bestyrelsen sidste år en ny strategisk retning for A.P. Møller - Mærsk. Vi skal derfor ikke udvikle en ny strategi, men frem for alt sikre implementeringen af den strategi, der er lagt. Det indebærer, at vi som tidligere nævnt inden for Transport og Logistik skal udvikle vores styrkeposition og binde den globale containertransport sammen, levere integrerede kundeløsninger og fra hvert eneste sted på kloden lette adgangen til den samhandel, som skaber vækst og fremgang i verden. Vi skal samtidig sikre en stærk fremtid for vores energi- og olierelevante forretninger. Maersk Oil, Maersk Drilling, Maersk Supply Service og Maersk Tankers står

stærkt i hver sin industri. Vi har et solidt udgangspunkt for at identificere strukturelle løsninger, som skaber muligheder, inden udgangen af 2018, som vi har lovet. Og endelig skal vi være meget ambitiøse, når det gælder at udnytte de nye digitale muligheder til at forbedre vores forretning, hvor det giver mere værdi og forenkling for vores kunder.

Når jeg har takket ja til opfordringen til at være den næste formand, er det dels ud fra min personlige respekt og begejstring for virksomheden A.P. Møller - Mærsk. Og dels fordi virksomheden spiller en væsentlig rolle i udviklingen af den globale samhandel i verden – og samtidig har en afgørende opgave i forhold til at sikre energiforsyningen i særdeleshed i Danmark. Det kombineret med et solidt værdigrundlag, en entreprenørånd og et engagement fra næsten 90.000 dygtige medarbejdere gør opgaven til en af de mest inspirerende opgaver, jeg kunne forestille mig at lede.

Sluttelig vil jeg gerne på bestyrelsens og selskabets vegne endnu engang takke Michael Pram Rasmussen for den indsats og de resultater, han har leveret for selskabet. Jeg ved, jeg taler for hele bestyrelsen, når jeg siger, at vi er trygge ved det fundament, styrken og potentialet i den virksomhed, som den afgangende formand giver os at bygge videre på, og som samlet bestyrelse ser vi frem til arbejdet med at implementere den nye strategi. Tak.”

Dirigenten takkede Jim Hagemann Snabe for indlægget og konstaterede, at der ikke var andre kandidater til Bestyrelsen end de af Bestyrelsen indstillede, og at alle de af Bestyrelsen indstillede personer således var genvalgt.

f) Valg af revision

I henhold til vedtægterne afgik PricewaterhouseCoopers Statsautoriseret Revisionspartnerselskab. Bestyrelsen foreslog genvalg af PricewaterhouseCoopers Statsautoriseret Revisionspartnerselskab. Som det fremgik af dagsordenen, var Bestyrelsens forslag i overensstemmelse med revisionsudvalgets indstilling, og revisionsudvalget oplyste at være upåvirket af tredjeparter og ikke at være underlagt nogen aftale med en tredjepart, som begrænsede generalforsamlingens valg til visse revisorer og revisionsfirmaer.

Dirigenten konstaterede, at der ikke var andre kandidater til valg af revisor, og at ingen havde bemærkninger hertil, hvorfor Bestyrelsens forslag om genvalg af PricewaterhouseCoopers Statsautoriseret Revisionspartnerselskab blev vedtaget af generalforsamlingen.

g) Behandling af eventuelle forslag fra bestyrelse eller aktionærer.

Dirigenten gik herefter videre til behandlingen af de forslag, som var blevet fremsat af Bestyrelsen.

g1) Bestyrelsen foreslår, at selskabets bestyrelse bemyndiges til i tiden indtil næste ordinære generalforsamling at træffe beslutning om udlodning af ekstraordinært udbytte til selskabets aktionærer

Dirigenten gav ordet til Formanden for en motivering af forslaget.

Bestyrelsen havde anmodet generalforsamlingen om bemyndigelse til i tiden indtil den næste ordinære generalforsamling i 2018 at beslutte udbetaling af ekstraordinært udbytte. En sådan bemyndigelse ville give Selskabet og Bestyrelsen en vis fleksibilitet med hensyn til at kunne tilpasse Selskabets kapitalstruktur gennem udbetaling af udbytte til aktionærerne uden at dette krævede særskilt godkendelse på en ekstraordinær generalforsamling.

På kapitalmarkedsdagen i december 2016 havde Selskabet udtalt, at man ville bevare Selskabets ”investment grade” rating - altså en høj kreditværdighed, og derfor agtede Bestyrelsen ikke at udbetale ekstraordinært udbytte på måder eller i en udstrækning, som kunne undergrave denne kreditværdighed. Samtidig meldte Selskabet også i 2016 ud, at det var Selskabets ambition – som en del af den nye retning for A.P. Møller - Mærsk A/S – at identificere bæredygtige strukturelle løsninger for Energiporteføljen.

Muligheden for at udbetale ekstraordinært udbytte kunne være et led i at eksekvere sådanne løsninger. Men forslaget skulle ikke ses som udtryk for, at sådanne var identificeret eller at Selskabet var klar til at gennemføre løsninger for Energiselskaberne endnu; Selskabet havde sat sig selv en deadline for at identificere løsninger pr. udgangen af 2018, og den blev fastholdt.

Bestyrelsens forslag var et udtryk for, at ekstraordinært udbytte kunne være et nyttigt værktøj at have, afhængig af behovene for at tilpasse kapitalstrukturen og de løsningsmodeller, som Selskabet måtte forfølge for Energiforretningerne.

Med disse bemærkninger indstillede Formanden på Bestyrelsens vegne forslaget til vedtagelse.

Dirigenten konstaterede, at der ikke var nogen, der ønskede at kommentere forslaget, samt at forsamlingen havde vedtaget forslaget, som det var fremlagt.

Dirigenten foreslog, at de næste to punkter på dagsordenen behandledes samlet, hvilket ingen havde indvendinger imod.

g2) *Bestyrelsen foreslår godkendelse af en ændring af selskabets overordnede retningslinjer for incitamentsafklønning af bestyrelsen og direktionen i A.P. Møller - Mærsk A/S som godkendt på den ordinære generalforsamling den 31. marts 2014, samt en justering af vedtægternes § 4.2*

og

g3) *Bestyrelsen foreslår godkendelse af en ændring af vederlagspolitik for bestyrelsen og direktionen i A.P. Møller - Mærsk A/S*

Dirigenten gav ordret til Formanden for forklaring og motivering.

Formanden indledte med at oplyse, at Selskabets eksisterende "Overordnede retningslinjer for incitamentsafklønning" og "Vederlagspolitik" blev vedtaget af generalforsamlingen i 2014. Grunden til, at Bestyrelsen nu foreslog ændrede retningslinjer og en ny vederlagspolitik, var et ønske om at indføre mulighed for at tildele aktieoptioner til direktionsmedlemmer. Derudover blev det foreslået, at bestyrelsesformanden fremover kunne modtage et fast, kontant honorar, der ikke nødvendigvis skulle fastlægges som en multipel af det ordinære bestyrelseshonorar. Endvidere ønskede Bestyrelsen en bestemmelse om, at Selskabet betalte socialsikringsbidrag inden for EU, i det omfang udenlandske myndigheder pålignede sådanne bidrag. I henhold til EUs socialforordninger kunne A.P. Møller - Mærsk være forpligtet til at indbetale sådanne sociale sikringsbidrag til andre EU-lande.

Herefter uddybede Formanden, at aktieoptionsprogrammet var tiltænkt som afløser for præstationsbetingede aktier, som blev indført i 2014. Når Bestyrelsen foreslog optioner genindført, var det fordi man vurderede, at det var et effektivt, enkelt og gennemsigtigt incitamentsredskab. Det langsigtede perspektiv i ordningen sikredes ved, at optionerne havde en modningsperiode på mindst 3 år og planlagdes tildelt på revolverende basis, dvs. flere år i træk. Der fandtes en masse andre aktiebaserede aflønningsformer, f.eks. warrants, fantomaktier eller betingede aktier (restricted shares), men problemet med mange af disse ordninger var, at de var for komplicerede og svært gennemskuelige og kunne generere afkast til ledelsesmedlemmer, uden at aktionærene samtidigt havde oplevet en værdiskabelse. Dette undgik man med optioner, der var en enkel model og kun gav gevinst hos Direktionen, hvis også aktionærene havde oplevet gevinst.

Derudover tilføjede Formanden, at optioner ikke påvirkede selskabskapitalen samt at optioner kun var noget værd for Direktionen, hvis aktiekursen steg med mere end 10 %. Det var en gennemsigtig aflønningsform idet alle optionstildelinger oplystes i en selskabsmeddelelse med righoldige detaljer.

Formanden forklarede, at der gennem tiden havde været rejst kritik af optionsordninger, navnlig fordi de i tilfælde af voldsomme aktiekurstigninger kunne føre til store gevinster. Bestyrelsen var opmærksom på dette

eventuelle kritikpunkt, hvorfor de foreslåede retningslinjer for incitamentsaflønnning også rummede mulighed for, at Bestyrelsen kunne begrænse den gevinst, som en direktør eventuelt kunne høste. Som det også fremgik af de foreslåede retningslinjer, havde Bestyrelsen mulighed for at lade optioner bortfalde ved en direktørs fratrædelse. Det gav således også mulighed for at anvende optionerne til at fastholde et direktionsmedlem. Afslutningsvis fremhævede Formanden, at Bestyrelsen alene modtog et fast, kontant honorar og altså ikke nogen form for aktiebaseret vederlag. Det havde været et fast princip for Selskabet, og dette forblev uændret.

Med disse bemærkninger indstillede Formanden på Bestyrelsens vegne forslagene til vedtagelse.

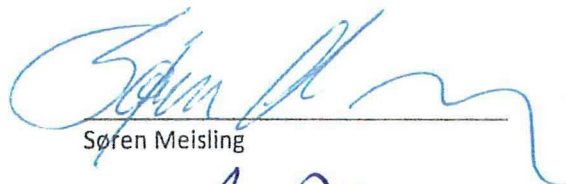
Dirigenten konstaterede, at der ikke var nogen kommentarer til de fremlagte forslag, samt at forslagene var vedtaget af generalforsamlingen, således som de var fremlagt.

Idet der ikke var flere dagsordenspunkter, takkede dirigenten for god ro og orden og gav herefter ordet til Formanden.

Formanden takkede dirigenten for en effektiv ledelse af dagens generalforsamling. Herefter takkede Formanden endnu en gang alle de fremkomne aktionærer og fortalte, at denne dag betød noget særligt, idet det var Formandens sidste generalforsamling både som bestyrelsesmedlem og som Formand i A.P. Møller - Mærsk A/S. Formanden så dog frem til også fremadrettet at deltage i Selskabets generalforsamlinger dog i rollen som aktionær.

Generalforsamlingen hævet.

Som dirigent:

Søren Meisling

Som bestyrelsesformand:

Michael Pram Rasmussen